

свѣтлината, която възприемаме, е Божественото, а тъмнината — човѣшкото. Въ това отношение, който иска да учи, да бжде ученикъ на новото, той трѣбва да се занимава съ науката на сърцето. Той трѣбва да има такава любовъ въ себе си, която да не се колебае отъ никакви спънки и противорѣчия въ живота. Умътъ на ученика трѣбва да бжде толкова мощенъ, че никаква сила въ свѣта да не е въ състояние да замъгли неговата свѣтлина. Топлината на сърцето му трѣбва да бжде по-силна отъ всѣкаква друга външна топлина. Ако поставите нѣкой металъ на действието на тази топлина, тя не ще може да го стопи изведнѣжъ, но въ продължение на една година той ще претърпи коренна промѣна, ще се трансформира. Запримѣрь, топлината на човѣшкото сърце е толкова голѣма, че тя е въ сила да трансформира желѣзото въ неговата кръвъ. Съ топлината на своето сърце, добриятъ човѣкъ е въ сила да трансформира не само желѣзото, но да превърне всички неблагоприятни метали, които се намиратъ въ кръвта му, въ благородни. Да превърне неблагоприятнитѣ метали въ своята кръвъ въ благородни, това е една отъ задачитѣ на всѣки човѣкъ, специално на ученика. Освенъ това, вие трѣбва да се учите, на всѣко нѣщо да давате такава цена, каквато природата е опредѣлила. Само по този начинъ човѣкъ може да запази силитѣ на организъма си, които природата му е дала. Споредъ тази наука, човѣкъ може да запази и своя животъ. Хората се раждатъ, живѣятъ, остаряватъ, безъ да знаятъ, нажде отиватъ. Тѣ казватъ, че отиватъ при Христа, но не знаятъ, какъ ще ги посрещне Христосъ. Когато нѣкои вѣрващи срещнатъ Христа, тѣ могатъ да се намѣрятъ въ сѣщото положение, въ каквото изпаднала една млада булка туркиня. Единъ младъ турчинъ решилъ да се ожени и, споредъ тѣхния обичай, неговитѣ роднини трѣбвало да му намѣрятъ мома за женене. Той се надѣвалъ, че тѣ ще му избератъ красива мома. Въ деня на сватбата, лицето на момата било покрито съ було тѣй че и той не я видѣлъ. Вечеръта, като я въвелъ въ стаята си, едва тогава тя свалила булото си. Като я видѣлъ, той се изплашилъ отъ нейната грозота. Споредъ турския обичай, тя не трѣбвало да се явява безъ було предъ хората, затова запитала мъжа си: На кого мога да се показвамъ? Той отговорилъ: Показвай се на когото искашъ, но само на мене не се показвай!

Казвамъ: задъ красотата седи истината. Красивиятъ носи въ себе си образа на истината. Следователно, ако